

OBDAVČEVANJE DOHODKOV NEREZIDENTOV

Pojasnilo DURS, št. 4217-193/2008, 12. 6. 2008

V zvezi z obdavčevanjem dohodkov nerezidentov oziroma obdavčevanjem občasnih dohodkov rezidentov Madžarske, ki v okviru sejmov v Sloveniji prodajajo svoje proizvode, pojasnjujemo sledeče.

A) Nerezident dosega dohodke z opravljanjem dejavnosti

Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06) v četrtem odstavku 33. člena določa, da se dohodnine **ne plačuje** od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti – razen od dohodka iz dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika – ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. prejemnik dohodka je **nerezident**,
2. dejavnosti v Sloveniji **ne opravlja** v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju 12 mesecev in
3. **ne gre** za dohodke, od katerih se v skladu s prvim in drugim odstavkom 68. člena ZDoh-2 obračunava davčni odtegljaj.

B) Nerezident dosega dohodke kot pravna oseba tujega prava

Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2 (Uradni list RS, št. 117/06) z določbo drugega odstavka 5. člena določa, da je **nerezident** zavezanec, ki **ne izpolnjuje** nobenega od navedenih pogojev iz prvega odstavka navedenega člena:

1. ima sedež v Sloveniji,
2. ima kraj dejanskega delovanja posloводства v Sloveniji.

Iz navedenega izhaja, da se nerezident ne šteje za zavezanca po ZDoh-2 in po ZDDPO-2.

C) Mednarodni vidik obdavčevanja dohodka

Konvencija med Republiko Slovenijo in Republiko Madžarsko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja (Uradni list RS – MP, št. 16/2005; v nadaljevanju: Konvencija) v prvem odstavku 7. člena (Poslovni dobiček) določa, da se dobiček podjetja (izraz podjetje se v skladu z določbo točke f prvega odstavka 3. člena Konvencije uporablja za opravljanje kakršnekoli dejavnosti) države pogodbenice obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej.

Glede na navedbe nerezidentov gre za kratkotrajno opravljanje dejavnosti v Sloveniji, torej ne gre za stalno poslovno enoto v Sloveniji v smislu določb 5. člena Konvencije, zato se dobiček podjetja ne glede na pravnoorganizacijsko obliko (dejavnost, opisana pod točko A oziroma dohodek pravne osebe, opisan pod točko B) obdavči samo v državi pogodbenici, torej v Republiki Madžarski.

D) V zvezi s sodelovanjem tujih razstavljalcev na sejmu v Sloveniji in njihovo identifikacijo za namene DDV v Sloveniji le za ta namen, pojasnjujemo:

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06 in 52/07) opredeljuje predmet obdavčitve v 3. členu, obdavčljive transakcije pa v členih od 6 do 18. V skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena ZDDV-1 so predmet DDV pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih na ozemlju Slovenije za plačilo opravi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti in pravna oseba, ki ni davčni zavezanec,

če je prodajalec davčni zavezanec, ki je v drugi državi članici identificiran za namene DDV.

Po prvem odstavku 9. člena ZDDV-1 se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, šteje tudi prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, ki ga opravi davčni zavezanec v drugo državo članico, razen, če je izpolnjen eden od pogojev iz drugega odstavka 9. člena ZDDV-1. Tako se skladno s h) točko drugega odstavka 9. člena ZDDV-1 prenos blaga v drugo državo članico ne šteje za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, če je prenos tega blaga opravljen za namene začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev. Ko pa pogoji iz drugega odstavka 9. člena niso več izpolnjeni, se šteje, daje bilo blago preneseno v drugo državo članico.

Navedene določbe sicer veljajo za slovenske davčne zavezance, vendar pa se smiselno uporabijo tudi v primerih, ko tuji razstavljalci prenesejo in prodajajo blago v Sloveniji.

Tujemu razstavljalcu, ki proda blago **osebi, identificirani za namene blaga v Sloveniji, se v Sloveniji ni treba identificirati za namene DDV**, saj prejemnik blaga opravi pridobitev blaga v Sloveniji.

V primerih prodaj blaga tujega razstavljalca davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV, ali prodaj blaga kateri koli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec (**fizični osebi**), pa je v skladu s sedmim odstavkom 20. člena ZDDV-1 **obdavčitev v državi članici, ki je razstavljalcu izdala identifikacijsko številko za DDV**, in sicer v primeru, da skupna vrednost dobav tega razstavljalca v Slovenijo v tekočem in preteklem koledarskem letu ne preseže 35.000 evrov. V tem primeru madžarski razstavljalci izdajo račun v skladu z madžarsko zakonodajo.

V kolikor **skupna vrednost dobav tujega razstavljalca v Slovenijo** v tem obdobju **preseže navedeni znesek**, pa se mora tuj razstavljalac **identificirati za namene DDV v Sloveniji** in od prodaj obračunati slovenski DDV, po stopnji DDV, ki je določena v 41. členu ZDDV-1. Tuj razstavljalac se lahko identificira za namene DDV prostovoljno tudi, če ne doseže predpisanega zneska, vendar mora takšno izbiro vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve (šesti odstavek 20. člena ZDDV-1).

Natančnejše določbe v zvezi z identifikacijo davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, so predpisane v 129. in 131. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – Pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07 in 21/08). Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, se identificira za namene DDV tako, da pristojnemu davčnemu uradu predloži (v papirni ali v elektronski obliki preko sistema eDavki) zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV na predpisanem obrazcu DDV-P3, ki je v prilogi IX Pravilnika.